

ת"פ 49232/01/17 - מדינת ישראל נגד סרגיי בונדרנקו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 49232-01-17 מדינת ישראל נ' בונדרנקו

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

המאשימה

מדינת ישראל על ידי עו"ד תום קובצ'י, פמת"א פלילי

נגד

הנאשם

סרגיי בונדרנקו על ידי באי-כוחו עוה"ד אלעד שאול ואסף דוק

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של **יבוא סמים מסוכנים**, לפי סעיף 13 יחד עם סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

2. בפתח הדיון בטיעונים לעונש, ולאחר קבלת תסקיר שירות המבחן שתוכנו יפורט להלן, הודיע ב"כ המאשימה כי הושגה הסכמה בין הצדדים לעניין עונשו של הנאשם: הוסכם כי מתחם העונש ההולם בעבירה שבה הורשע הנאשם עומד על 8-18 חודשי מאסר בפועל, אך בעניינו של הנאשם יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולה, מטעמי שיקום; לפיכך **עתרו הצדדים במשותף לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שבכפוף לחוות דעת הממונה על עבודות שירות יכול וירוצו בעבודות שירות**; זאת, בנוסף למאסר על תנאי ולקנס, בהתאם לשיקול דעת בית משפט, וכן להתחייבות כספית להימנע מביצוע עבירה.

עובדות כתב האישום

3. על-פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 24.6.14, במועד שאינו ידוע במדויק, רכש הנאשם מספק בסין (להלן: "**הספק**") סם מסוכן מסוג Pentadronex במשקל 598.76 גרם נטו (להלן: "**הסם**"), בעלות של 1,500 דולר אמריקאי, וזאת במטרה לייבא את הסם ארצה.

הנאשם ייבא את הסם, על ידי כך שהזמינו מהספק, באמצעות מסירת שם בדוי של אחר בשם יבגני כץ, וזאת לכתובת הממוקמת סמוך למקום מגוריו של הנאשם.

ביום 24.6.14, בשעה 14:15 או בסמוך לכך, בכתובת האמורה, החזיק הנאשם בסם, וזאת לאחר שקיבל את הסם מאת סוכן משטרה שהתחזה לשליח. הנאשם נעצר בו במקום.

Pentadronex הינו נגזרת מבנית של הסם Methcathinone והינו סם מסוכן כהגדרתו בפקודת הסמים.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

4. על-פי תסקיר שירות המבחן מיום 24.1.18, הנאשם הוא רווק, בן 28, המתגורר עם הוריו.

בהיותו כבן 11 עלה הנאשם ארצה עם משפחת מוצאו מאוקראינה. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן את משפחתו כמשפחה נורמטיבית ומלוכדת, שבה בני המשפחה מגלים מעורבות זה בחיי האחר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד והוא בעל תעודת בגרות. כמו כן, הנאשם השתלב כעתודאי בצה"ל אך הוא לא השלים את שירותו הצבאי ושוחרר עם פרופיל 21.

בשנת 2008 ולמשך כ-4 שנים למד הנאשם בטכניון תואר ראשון בפיזיקה. הנאשם תיאר את תקופת הלימודים "כתובענית ומאומצת הדורשת השקעה מרובה ומאמצים, לשם הצלחה בסיום הלימודים והתואר בטכניון. על כן, דיווח כי לאורך כל תקופת לימודיו לתואר היה צורך יחד עם חבריו ללמודים, חומרים חוקיים ממריצים כגון: קפאין, משקאות אנרגיה ועוד, לשם שמירה על ערנות וריכוז".

הנאשם עצמאי מזה כ-7 שנים, ומאז שנת 2015 הוא בעליה של חברה בשם "טי אי אל ש"י יבוא שיווק והפצה בע"מ", העוסקת בייבוא מוצרים מחו"ל.

באשר לעבירה הנוכחית, שירות המבחן הדגיש כי זוהי **מעורבותו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים.**

שירות המבחן ציין כי "בהתייחסותו לביצוע העבירה נשואת הדיון, **סרגיי הודה בפניו, נשא באחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה כנה על התנהגותו.**" בהמשך צוין גם כי הנאשם **מבטא תחושת בושה** ממעשיו ומהתנהגותו, בכלל, ובפני הוריו ומשפחת מוצאו בפרט.

הנאשם הסביר את ביצוע העבירה בכך שהיה שקוע בלימודים מאומצים יחד עם חבריו ללימודים, ועלה הרעיון לייבוא חומרים ממריצים חזקים יותר מאלה שהם צרכו באותה תקופה. כיום, **הנאשם מתאר הבנה ומודעות לבעייתיות במעשיו ולחומרתם** - לנוכח לילה אחד שבו היה נתון במעצר, התנאים המגבילים שבהם הוא היה נתון וההליך המשפטי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם **אינו סובל מבעיה בתחום צריכת הסמים** הדורשת התערבות מקצועית; וזאת, לנוכח דבריו כי צריכת "מריחואנה" בגיל 18 גרמה לו לתחושות לא טובות והביאה אותו להימנע מצריכת סמים; לנוכח תפקודו בכלל וכיום; ולנוכח שלוש בדיקות שתן שבוצעו לנאשם במסגרת שירות המבחן ושתוצאותיהן העידו על ניקיון משרידי סמים.

להערכת שירות המבחן, **מעורבותו של הנאשם בעבירה הנוכחית אינה משקפת דפוסי חשיבה עברייניים, אלא סקרנות לצד השפעות חברתיות**, כחלק מתקופת התבגרות ומחיי חברה כסטודנט, בהיעדר הבנה מספקת ומבלי להעריך את השלכות מעשיו.

כמו כן, **ההליך המשפטי ותחושת הבושה והחרדה, מהווים גורמי הרתעה משמעותיים עבור הנאשם**, מפני חזרה על מעשים דומים בעתיד. כיום הנאשם ממוקד בשמירה על תקינות מצבו האישי והתעסוקתי.

לפיכך, שירות המבחן העריך כי **הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד - פחת.**

שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם מאחר שלא זוהתה נזקקות למעורבות טיפולית. **הומלץ שלא למצות את הדין עם הנאשם, להימנע מהטלת תקופת מאסר בפועל ולהסתפק בתקופת מאסר**

שתרצה בדרך של עבודות שירות, שלא לתקופה המקסימלית; זאת, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם, היעדר עבר פלילי, נטילת האחריות והבעת חרטה מצדו וחלוף הזמן מביצוע העבירה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

5. חוות הדעת של הממונה על עבודות שירות - שניתנה ביום 13.3.18 - הייתה חיובית: הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות ב-"חברת קדישא - חדרה".

ראיות ההגנה ועיקרי טיעוני הצדדים

6. **מטעם ההגנה הוגשו** תעודת "בוגר למדעים בפיזיקה" מהטכניון (נ/1); תעודה על סיום לימודים בכיתה מדעית - מופת - בתיכון (נ/2); ועדויות אופי בכתב (נ/3).

7. **ב"כ המאשימה** הפנה לת"פ (רח') 11982-06-13 **מדינת ישראל נ' גלמן** (12.11.2015), שבו הועמד מתחם העונש ההולם על 24-10 חודשי מאסר בפועל, בגין יבוא 1 ק"ג של סם מהסוג שבתיק דנן (להלן: "ת"פ גלמן"); ולפסק הדין בערעור - ע"פ 54492-12-15 **גלמן נ' מדינת ישראל** (2.4.2017) - שבו אושר המתחם (להלן: "ע"פ גלמן").

ב"כ המאשימה עתר לקבוע את מתחם העונש ההולם ולגזור את עונשו של הנאשם בהתאם למוסכם בין הצדדים, ולכבד את הסדר הטיעון בכפוף לקבלת חוות דעת חיובית מהממונה על עבודות השירות.

ב"כ המאשימה ציין כי בין יתר השיקולים שהנחו את המאשימה להגיע להסכמה העונשית דלעיל - בנוסף לתוכן תסקיר שירות המבחן - הייתה גם העובדה שהנאשם נטל אחריות מהרגע הראשון, הן בחקירתו במשטרה והן בפני בית המשפט, ואף הודה בכתב האישום כפי שהוא מבלי שהייתה הסכמה או הבטחה לעניין העונש.

8. **ב"כ הנאשם** הפנה לתסקיר שירות המבחן והדגיש את השיקולים לקולה: מדובר בצעיר שהיה בן 24 בעת ביצוע העבירה; נורמטיבי וכן למשפחה נורמטיבית; אשר שומר על רצף תעסוקתי; שהודה עוד בחקירתו במשטרה; ואחר כך הודה בפני בית המשפט בלא שהובטחה לו כל טובת הנאה; וכן שהביע חרטה ובושה על מעשיו, נטל אחריות ושיתף פעולה עם שירות המבחן.

בנוסף, ב"כ הנאשם הצביע על חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד למתן גזר הדין.

באשר לחריגה ממתחם העונש ההולם, הפנה הסניגור לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם בתיק דנן ולגזר הדין שניתן על ידי מותב זה בת"פ 60349-11-16 **מדינת ישראל נ' אברומן ואח'** (25.9.2017), בעניינו של נאשם 2, סרגיי קולפסצ'יקוב, שעליו הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, בגין קשירת קשר לביצוע פשע ויבוא סם מסוכן, תוך חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם.

עוד צוין כי הנזק שייגרם לנאשם בתיק דנן ממאסר בפועל הוא נזק בלתי מידתי, שאינו עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי. הסניגור הוסיף כי הנאשם צריך לחזור לחברה ולהמשיך ללמוד, לעבוד ולחיות חיים נורמטיביים.

הנאשם מסר בדבריו בפני בית המשפט כי: "אני מצטער על המקרה שקרה. אני לא אותו אדם שהייתי באותה תקופה. הייתי בסוף התואר ואני ממשיך בחיים כמו שהם ומתעניין בכלכלה. אני פועל לשיקום הכלכלה של

מולדובה. אני פועל ביחד עם ראש העיר של קישינב לשעבר. יש לי המון תחומי עניין, בפסנתר, ספורט ושאיפות גבוהות בחיים האלה. אני כמובן מבין את חומרת המקרה שעשיתי ומבקש גם להתחשב ולתת לי להמשיך את החיים כמו שאני יכול לחיות אותם".

דין והכרעה

כללי

9. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
10. **מתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עקרון ההלימה**, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערך החברתי שנפגע** מביצוע העבירה **ומידת הפגיעה** בו, **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, **ומדיניות הענישה** הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 מדינת ישראל נ' נעאמנה, בפסקה 13 (10.6.2014)].
11. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.
- כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40ו לחוק) **והרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק), **ובלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.
12. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

מן הכלל אל הפרט

מתחם העונש ההולם

13. במעשיו פגע הנאשם **במספר ערכים מוגנים** וביניהם ההגנה על שלום הציבור ובריאותו. זאת, לנוכח פוטנציאל הנזק לפגיעה בציבור הטמון בייבוא כמות גדולה של סמים מסוכנים.
- מידת הפגיעה** בערכים הנ"ל על ידי הנאשם הינה בינונית - לנוכח סוג הסם שייבא הנאשם וכמותו.
14. בית המשפט העליון חזר לא אחת על הצורך, ככלל, בהטלת ענישה חמורה בגין עבירות סמים שלא לצריכה עצמית. כך, למשל, בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010) הוטעם כי:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים ... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את

מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים" (בפסקה 10 לפסק-דין של כב' השופטת א' פרוקצ'יה).

עם זאת, בפסק-הדין הנ"ל דובר על החזקת סם מסוג הרואין, שהוא סם קשה ביותר, וזאת בכמות גדולה במיוחד של כ-177 גרם.

15. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנאשם ייבא סם מסוג Pentedrone, שכאמור בכתב האישום, הינו נגזרת מבנית של הסם המסוכן Methcathinone. על סם זה נאמר בת"פ גלמן - שאליו הפנה ב"כ המאשימה - כי הוא "ממשפחת הקטיונים הסינתטיים... המדובר בחומר הזייתי וממריץ, הגורם להעלאת הדופק, לחץ הדם וקצה הנשימה, והוא בעל השפעות מזיקות ומסכנות חיים כמו חרדה, פרנויה, הפרעות תנועה, עצבנות, פסיכוזות ופרכוסים... מכאן שאין אנו עוסקים בסמים קלים".

קיימת פסיקה ענפה בעניין הענישה הראויה בגין עבירות סמים, ובפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים, כשברי כי כל מקרה שונה ממשנהו וכי כל מקרה נבחן לגופו, על פי נסיבותיו הקונקרטיות, לרבות סוג הסם והכמות שיובאה.

כך, למשל, לאחר סקירת פסיקה רלוונטית לייבוא חומרים ממשפחת הקטיונים הסינתטיים, העמיד בית משפט השלום בת"פ גלמן את מתחם העונש ההולם באישום הראשון, בגין ייבוא 1 ק"ג של סם מהסוג שבתיק דנן, על 10-24 חודשי מאסר בפועל. בע"פ גלמן ציין בית המשפט המחוזי כי: "מתחם הענישה שנקבע ע"י בית משפט קמא ביחס לכל אישום... מקובל עלינו בהיותו מבוסס על פסיקה רלוונטית ומביאה בחשבון באיזון הנאות את נסיבות ביצוע העבירות, היות המערער מבצען הבלעדי, הנזק שעלול היה להיגרם מהשימוש בסמים והמניע לביצוען".

16. לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם שלו עתרו הצדדים, שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, הינו סביר בנסיבות העניין.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. במקרה דנא, בעניינו של הנאשם מספר נסיבות מקלות ממשיות.

לזכות הנאשם אקח בחשבון את העובדה שהוא אדם צעיר, נורמטיבי ונעדר עבר פלילי.

עוד יש לתת משקל ממשי לכך שהנאשם הודה בעבירה כבר בחקירתו במשטרה וכן בבית המשפט, הביע חרטה,

שהתרשמתי שהיא כנה, ונטל אחריות על מעשיו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם אינו זקוק לשירות המבחן על מנת להשתקם וכי הוא העלה את חייו "על דרך המלך" בכוחות עצמו, שומר על רצף תעסוקתי וחי חיים נורמטיביים.

בנסיבות של העבירה שבה הורשע הנאשם ובשים לב לשיקולי החומרה והקולה דלעיל, **אלמלא שיקול השיקום** היה מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל, ברף התחתון של מתחם העונש ההולם דלעיל, דהיינו שמונה חודשי מאסר בפועל.

אלא שבמקרה זה **מצדיק שיקול השיקום חריגה לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם**, כאמור, כפי שיוטעם להלן.

18. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו ...".

כפי שהובהר בפסיקה, שיקומו המוצלח של נאשם ייטיב לא רק עמו, אלא גם עם החברה בכללותה, והוא מהווה אינטרס ציבורי חשוב, שיש בו כדי להצדיק, במקרים המתאימים, הקלה ממשית בעונש ואף סטייה לקולה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 4945/15 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (4.2.2016)]. עם זאת, ברי כי כל מקרה יבחן על-פי נסיבותיו הקונקרטיות.

כידוע, לשיקול השיקום ניתנה בפסיקה משמעות רחבה. כך, למשל, נקבע כי, ככלל, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום גם אם אין מדובר במי שמשותף בתהליך טיפולי [ראו והשוו: ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל**, בפסקה 12 (14.7.2013); ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' ע.ס.**, בפסקה 16 (19.1.2014)].

19. **בנסיבות הכוללות דנן, האינטרס הציבורי וטעמי השיקום מצדיקים לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, בתקווה כי העבירה דנן היא בגדר מעידה "חד פעמית" וכי הנאשם אכן הפנים את חומרת מעשיו וימשיך לחיות חיים נורמטיביים.**

20. בענייננו הוצג **הסדר טיעון "סגור"** והצדדים עתרו במשותף לסטייה ממתחם העונש ההולם.

כפי שנקבע בפסיקה, רק במקרים חריגים יתערב בית המשפט בהסדר טיעון "סגור" [ראו, למשל, והשוו: ע"פ 7757/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (13.12.2013); ע"פ 5845/14 **אסט נ' מדינת ישראל** (20.4.2016); ע"פ 6520/15 **שרעבי נ' מדינת ישראל** (2.6.2016)].

במקרה דנן, אף שהעונש המוסכם הנו עונש מקל, הוא סביר בנסיבות העניין, בשים לב לתסקיר החיובי, להמלצת שירות המבחן ולשיקולי השיקום המשמעותיים בענייננו.

על כן, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון בעניינו של הנאשם, תוך חריגה לקולה, משיקולי שיקום, ממתחם העונש ההולם.

סוף דבר

21. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **6 חודשי מאסר בפועל (ללא ניכוי של יום המעצר) - אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, על פי התנאים שבחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות;**
 - ב. **12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאינה שימוש או החזקה לצריכה עצמית;**
 - ג. **קנס בסך 5,000 ₪ שישולם תוך 30 יום, או 30 ימי מאסר תמורתו;**
 - ד. **התחייבות עצמית על סך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירת סמים שהיא פשע.**
- הנאשם יתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות, במחוז צפון בטבריה, ביום 6.6.18 בשעה 08.30 - לתחילת ריצוי עבודות השירות.
- עותקים מגזר הדין יועברו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' ניסן תשע"ח, 26 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

מרדכי
לוי,
שופט